

Es waren zwei Grenadiere...

Ward Ruyslinck

Op 9 september 1970 lagen twee 'oranje' grenadiers van het Belgische leger aan de rand van een Duits haverveld 'in stelling'. Ze heetten Willem Eggerick en Alfons Caudron, ze waren jong, ze hadden (waarschijnlijk) een lief en (waarschijnlijk) geen (of nog niet zoveel) zorgen, en ze speelden oorlogje in opdracht van de opperste bedienaars van het Sacrament van de Buffel. Grote manoeuvres. Codenaam : 'Yellow Obelix'. Voor die jongens was het hele gedonder en geknetter ongetwijfeld een reuzelol en ik kan me voorstellen dat ze daar, in hun theoretische stelling, misschien lekker een uiltje lagen te knappen of tegen elkaar zaten op te scheppen over al die dingen (lees Wolkers), waarover je op die leeftijd en in die omstandigheden nu eenmaal gaarne zit op te scheppen. Totdat daar opeens, net als in de romans van Konsalik of Plievier, een 40-ton zware Leopard-tank van de 'blauwen' uit het haverveld opdoemde en als een wals over die twee, voor een jaar aan het vaderland verramsjte jonge levens heenreed, onverstoortbaar als de vechtwagen die in Malapartes roman 'De Huid' over die stumperd van een Rus in Jampol heenging. Es waren zwei Grenadiere...

Commentaar van generaal-majoor Roman, die de operaties leidde : 'het is natuurlijk vreselijk. Maar zo iets behoort nu eenmaal tot de risico's van oefeningen van een dergelijke omvang'.

Een prachtstuk, zo'n generaal. Een diehard. En allicht een adept van de moderne wiskunde, voor wie een divisie 'een verzameling schietstokken' is, en het verlies van twee schietstokken gelijkstaat met 'een verzameling min twee'.

De haviken zullen natuurlijk zeggen : wat kon die vent doen ? met het hoofd in zijn handen gaan zitten huilen ? God nee, dat kon die vent vanzelfsprekend niet doen. Om de dooie dood niet. Zo'n paradekop van gewapend beton dient niet om ermee in je handen te zitten. Zo'n kop dient om er een kepie op te zetten, en verder niks. En misschien, als er toevallig ook nog wat hersens in zitten, om er een beetje mee te calculeren : $6.500 - 2 = 6.498$. In het rapport aan de minister van Landsverdediging wordt dat numerieke verschil dan hygiënisch omschreven als 'het incidentele verlies van twee manschappen'.

Wat zou ik die geüniformeerde krophalzen gaarne onder de rupsbanden van mijn woorden vermorzelen. Maar er zit een hik van machteloze woede in mijn woorden. Gelukkig komt Eugène Pottier, dichter van 'L'Internationale' (een recente bibliothele uitgave, geïllustreerd door Frans Masereel), me te hulp met zijn poëtische vlammenwerpers :

Les Rois nous soûlaient de fumées,
paix entre nous, guerre aux tyrans !
Appliquons la grève aux armées,
Crosse en l'air et rompons les rangs !

S'ils s'obstinent, ces cannibales,
A faire de nous des héros,
Ils sauront bientôt que nos balles
Sont pour nos propres généraux.

Kannibalen, zet je horloge gelijk : het is vijf vóór twaalf!